

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 26 ກໍລະກະດາ 2026 (7-26-2026)

ສະຕິປັນຍາຈາກພຣະເຈົ້າ

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພວກທີ່ເຊື່ອມີສະຕິປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າເພາະວ່າພວກເຮົາມີວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ເທັກໂນໂລຢີທີ່ສຸດລາດບັບປຸງຊີວິດຂອງເຈົ້າແນວໃດ?

ວາຍ-ຟາຍ Wi-Fi ແລະອິນເຕີເນັດໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມສຸກໄດ້ງ່າຍ. ຍຸກສະໄໝທີ່ການສົນທະນາໃນຄຳຄືນນຶ່ງລວມມີຄຳຖາມເຊັ່ນ "ເບລີຊຢູ່ໃສແທ້?" ຫຼື "ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນຊື່ຫຍັງໃນໜັງເຮື່ອງນັ້ນ?" ໄດ້ຜ່ານໄປດົນແລ້ວແລະພວກເຮົາພຽງແຕ່ຈ້ອງເບິ່ງໜ້າກັນໂດຍຄວາມບໍ່ຮູ້. ດຽວນີ້ມີຖິ່ນສຸດຂອງພວກເຮົາສາມາດໃຫ້ຄຳຕອບໄດ້ໄວກວ່າທີ່ພວກເຮົາສາມາດວາງສ້ອມຂອງຫວານລົງໄດ້. ແຕ່ນັ້ນບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາສຸກກວ່າ. ເຖິງວ່າຫົວຂອງພວກເຮົາຈະເຕັມໄປດ້ວຍຂໍ້ມູນ, ພວກເຮົາຍັງມາສຸບດ້ວຍຕົນເອງໂດຍອີງໃສ່ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຫັນແລະປະສົບ. ຕົວຢ່າງ, ນຶ່ງໃນສິ່ງຄົນອາເມຣິກັນເຊື່ອວ່າດວງອາທິດໝູນວຽນຮອບໂລກ.¹ ການສຳຫຼວດນຶ່ງພົບວ່າ 30 % ຂອງຄົນລຸ້ນ ມຽວເລັນນຽວ Millennials ບໍ່ເຊື່ອວ່າໂລກເປັນຮູບກົມ. ແຕ່ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່? ບາງຄົນໂຕ້ຖຽງວ່າພວກເຮົາສາມາດເຫັນລະຍະໂກໄດ້ເພາະວ່າໂລກຮາບພຽງ, ແລະພວກເຮົາສາມາດສັງເກດເຫັນດວງອາທິດເຄື່ອນທີ່ຜ່ານທ້ອງຟ້າ. [ເຄື່ອງໝາຍ] ແມ່ນແຕ່ຄົນທີ່ສຸດກໍສາມາດພາດປັນຍາທີ່ແທ້ຈິງໄດ້. ຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກປະໄວ້ຄົນດຽວເພື່ອກຳນົດວ່າສິ່ງໃດເປັນຄວາມຈິງ ແລະສິ່ງໃດເປັນປັນຍາ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແຫຼ່ງປັນຍາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃຫ້ແກ່ຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງ, ຄືພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ. ຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຄາດເດົາ-ພຣະເຈົ້າປະທານພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງເພື່ອນຳພາພວກເຮົາໃນສິ່ງທີ່ສຳຄັນແທ້ໆ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. 1 ໂກຣິນໂທ 1:20-25

20. ຄົນມີປັນຍາຢູ່ໃສ ນັກທັມຢູ່ໃສ ນັກໂຕ້ຕອບບັນຫາສະໄໝນີ້ຢູ່ໃສ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ປັນຍາຂອງໂລກກາຍເປັນຄວາມໂງ່ຫຼື
21. ເພາະຕາມພຣະສະຕິປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນວ່າ ມະນຸດບໍ່ສາມາດຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໄດ້ດ້ວຍປັນຍາຂອງຕົນ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊອບພຣະທັຍຊົງໂຜດຄົນທັງຫຼາຍທີ່ເຊື່ອນັ້ນ ໃຫ້ພົ້ນດ້ວຍຄຳເທສນາເຮື່ອງທີ່ເຂົາຖືວ່າໂງ່ 22. ຝ່າຍພວກຍິວກໍຂໍເຫັນການສຳຄັນ ແລະພວກຕ່າງຊາດກໍຊອກຫາປັນຍາ 23. ແຕ່ພວກເຮົາປະກາດເຮື່ອງພຣະຄຣິດຜູ້ຊົງຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນນັ້ນ ອັນເປັນສິ່ງທີ່ໃຫ້ພວກຍິວຊູນສະດຸດ ແລະເປັນເຮື່ອງທີ່ພວກຕ່າງຊາດຖືວ່າໂງ່ 24. ແຕ່ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນໄວ້ແລ້ວນັ້ນ ທັງຄົນຍິວກັບຄົນຕ່າງຊາດກໍຖືວ່າພຣະຄຣິດເປັນອິດອຳນາດແລະພຣະສະຕິປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ 25. ດ້ວຍວ່າຄວາມໂງ່ຂອງພຣະເຈົ້າກໍຍັງສຸດລາດກວ່າປັນຍາຂອງມະນຸດ ແລະຄວາມອ່ອນແອຂອງພຣະເຈົ້າກໍເຂັ້ມແຂງກວ່າກຳລັງຂອງມະນຸດ.

ໃນພາກການສຶກສາທີ່ຜ່ານມາຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນວ່າສິ່ງນຶ່ງທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຊີວິດຄຣິສະຕຽນແມ່ນການມີຄວາມສັມພັນກັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອຄົນອື່ນໆ. ນັ້ນບໍ່ແມ່ນທາງເລືອກ, ເພາະວ່າເມື່ອພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນເຂົ້າມາໃນສາຍພົວພັນກັບພຣະເຊື້ອຄຣິດຜ່ານທາງຂ່າວປະເສີດ, ພວກເຮົາເຂົ້າມາໃນສາຍພົວພັນຕໍ່ກັນແລະກັນ. ມັນແມ່ນຂ່າວປະເສີດທີ່ຜູກມັດພວກເຮົາເຂົ້າກັນ. ຂ່າວປະເສີດນັ້ນບໍ່ມີຄວາມໝາຍຫຍັງຕໍ່ຜູ້ທີ່ຢູ່ນອກຄວາມເຊື່ອ, ເຊິ່ງນຳພວກເຮົາໄປສູ່ສິ່ງຈຳເປັນອີກຢ່າງນຶ່ງສຳລັບຊີວິດຄຣິສະຕຽນ: ສະຕິປັນຍາ. ພວກເຮົາຕ້ອງ

ການພຣະບັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອເຂົ້າໃຈແລະປະຕິບັດຕາມສິ່ງຕ່າງໆຂອງພຣະເຈົ້າ. ເພື່ອໃຫ້ຊັດເຈນ, ທຸກຄົນສາມາດຮູ້ສິ່ງຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າໄດ້. ພວກເຮົາເອີ້ນສິ່ງນີ້ວ່າການເປີດເຜີຍທົ່ວໄປ. ໂປໂລຂຽນວ່າ, "ຄຸນລັກສະນະທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຂອງພຣະອົງ, ນັ້ນຄື, ອຳນາດນິຣັນດອນແລະລັກສະນະອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ, ໄດ້ຖືກເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງນັບຕັ້ງແຕ່ການສ້າງໂລກ, ການເຂົ້າໃຈຜ່ານສິ່ງທີ່ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງ" (ໂຣມ 1:20). ແຕ່ການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ-ການຮູ້ຈັກພຣະອົງຢ່າງໃກ້ຊິດ-ຕ້ອງການປັນຍາທີ່ເກີນກວ່າວິທີທີ່ ມະນຸດເຮົາຄິດ. ໜ້າເສັງດາຍ, ປັນຍາທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການຄື-ປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ-ຖືກຖືວ່າເປັນເລື່ອງໂງ່ສຳລັບໂລກ, ແຕ່ມັນຄື "ຂໍ້ ຄວາມທີ່ໂງ່" ທີ່ຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ລອດ. ໂປໂລໄດ້ຍົກສອງຕົວຢ່າງກ່ຽວກັບວິທີທີ່ໂລກເບິ່ງຂ່າວປະເສີດ. **1. ຊາວກຣີກ.** ຈັກກະພັດໂຣ ມັນຍັງຄົງໄດ້ຮັບອິດທິພົນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຈາກວັດທະນະທັມ ກຣີກ, ວັດທະນະທັມທີ່ມີຄວາມພາກພູມໃຈໃນນັກປຣັຊຍາຫຼາຍຄົນຂອງ ພວກເຮົາ. ເມື່ອໂປໂລເຂົ້າໄປໃນເມືອງອາແຕນ, ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງອິດທິພົນແລະວັດທະນະທັມຂອງຊາວກຣີກ, ລາວໄດ້ພົບກັບຜູ້ທີ່ "ບໍ່ ເຄີຍເສັງເວລາຂອງພວກເຮົາກັບສິ່ງອື່ນນອກຈາກຈະກ່າວຫຼືຟັງສິ່ງໃໝ່" (ກິຈການ 17:21). ນີ້ແມ່ນ "ຄວາມໂງ່ຈ້າສຳລັບຄົນຕ່າງ ຊາດ" (1 ໂກຣິນໂທ 1:23). **2. ຊາວຢິວ.** ໃນລະຫວ່າງການປະຕິບັດພາລະກິດຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງໃນໂລກ, ຊາວຢິວໄດ້ຂໍໃຫ້ພຣະ ເຢຊູສະແດງສັນຍານຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເມຊີອາ (ມທ. 12:38; ຢຮ. 2:18; 6:30). ບໍ່ໄດ້ສົນໃຈຕໍ່ການອັດສະຈັນຫຼາຍ ຢ່າງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກະທຳ; ຊາວຢິວຕ້ອງການໃຫ້ພຣະອົງປະຕິບັດຕາມຄວາມຕ້ອງການ. ພຣະເມຊີອາທີ່ແທ້ຈິງຈະບໍ່ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພວກ ເຮົາຂໍເພື່ອພິສູດຕົວເອງບໍ່? ແທນທີ່ຈະ, ສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູເຮັດແມ່ນຂ້າຕົວເອງຢູ່ເທິງຕົ້ນໄມ້, ແລະກົດບັນຍັດກໍຊັດເຈນ: "ຜູ້ໃດທີ່ຖືກ ແຂວນຢູ່ເທິງຕົ້ນໄມ້ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ຄຳສາບແຊ່ຂອງພຣະເຈົ້າ" (ພຣະບັນຍັດສອງ 21:23). ຄວາມຈິງນີ້ແມ່ນ "ອຸປະສັກຕໍ່ຊາວຢິວ" (1 ກອທ 1:23). ແນວຄິດແບບນີ້ບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງ. ຊາວມຸສລິມເຄົາລົບນັບຖືພຣະເຢຊູ, ໂດຍຖືວ່າພຣະອົງເປັນນຶ່ງໃນຜູ້ປະກາດພຣະ ທັມຂອງ ອາລາຮ໌ ຄຽງຄູ່ກັບອັບຣາຮາມ, ໂມເຊ, ແລະດາວິດ, ແຕ່ພວກເຮົາຂີດເສັ້ນຂັ້ນທີ່ໄມ້ກາງແຂນ. ມັນເປັນເລື່ອງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ສຳລັບພວກເຮົາທີ່ ອາລາຮ໌ ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ປະກາດພຣະທັມທີ່ຮັກແພງຄົນນຶ່ງໃນພວກເຮົາໃຫ້ຖືກອັບອາຍ ແລະຖືກປະທານຊີວິດ. ຊາວຮິນດູອາດຈະຍອມຮັບພຣະເຢຊູເປັນພຽງພະເຈົ້າອີກອົງນຶ່ງທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະໃຫ້ພຣະອົງຢູ່ເທິງ ໄມ້ກາງແຂນແມ່ນບໍ່ຈຳເປັນເລີຍໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ. ບໍ່ມີປັນຍາຫຼືການຄິດສ້າງສັນສຳເລັດຂອງມະນຸດ ທີ່ຈະຝັນເຖິງແນວຄວາມຄິດທີ່ ວ່າ "ແຕ່ຝ່າຍພຣະເຈົ້າຊົງສະແດງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງແກ່ເຮົາທັງຫຼາຍ ຄືຂະນະທີ່ພວກເຮົາຍັງເປັນຄົນຜິດບາບຢູ່ນັ້ນ ພຣະຄຣິດໄດ້ ຊົງຍອມສົນພຣະຊົນແທນເຮົາທັງຫຼາຍ." (ໂຣມ 5:8). ຂໍ້ຄວາມຂອງໄມ້ກາງແຂນບໍ່ໄດ້ຍົກຍ້ອງຄວາມພາກພູມໃຈຂອງພວກເຮົາ ຫຼື ສອດຄ່ອງກັບເຫດຜົນຂອງມະນຸດ-ແຕ່ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ມັນເປັນສິ່ງສັກສິດ. ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະຟັງຄືວ່າໂງ່ຈ້າສຳລັບຄົນອື່ນ, ແຕ່ ມັນແມ່ນ "ຄວາມໂງ່ຈ້າ" ນັ້ນເອງທີ່ຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ລອດ! ບໍ່ມີປັນຍາອັນໃດຂອງມະນຸດທີ່ສາມາດເອົາຊະນະບັນຫາບາບຂອງພວກ ເຮົາໄດ້, ແຕ່ໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະຄຣິດກໍເຮັດແບບນັ້ນ! "ຄວາມໂງ່ຂອງພຣະເຈົ້າມີປັນຍາຫຼາຍກວ່າປັນຍາຂອງມະນຸດ, ແລະຄວາມ ອ່ອນແອຂອງພຣະເຈົ້າມີພລັງຫຼາຍກວ່າຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງມະນຸດ" (1 ກອທ 1:25). ປັນຍາທັງໝົດຂອງໂລກເທົ່າກັບຄວາມໂງ່ຈ້າ ໃນແງ່ຂອງປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ.

ວັດທະນະທັມຂອງພວກເຮົາຍົກລະດັບປັນຍາຂອງມະນຸດໃຫ້ສູງກວ່າຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າແນວໃດ?

2. 1 ໂກຣິນໂທ 2:9-11

9. ແຕ່ເໝືອນມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີແລ້ວວ່າ, "ສິ່ງທີ່ຕາບໍ່ໄດ້ເຫັນ, ຫູບໍ່ໄດ້ຍິນ, ແລະສິ່ງທີ່ມະນຸດຄິດບໍ່ອອກ ຄືສິ່ງນັ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ຊົງຈັດແຈງໄວ້ສຳລັບຄົນທີ່ຮັກພຣະອົງ" 10. ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນແກ່ເຮົາທັງຫຼາຍທາງພຣະວິນຍານ ເພາະວ່າ ພຣະວິນຍານຊົງຍັງຮູ້ທຸກສິ່ງ ແມ່ນເປັນຄວາມເລິກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ 11. ດ້ວຍວ່າໃຜໜ້າ, ອາດຮູ້ຄວາມຄິດຂອງມະນຸດໄດ້ ເວັ້ນແຕ່ ຈິດວິນຍານພາຍໃນມະນຸດຜູ້ນັ້ນເອງ ດັ່ງນັ້ນແຫຼະ, ພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ໄດ້ ເວັ້ນແຕ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

ຫຼັງຈາກສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງປັນຍາຝ່າຍໂລກ, ໂປໂລໄດ້ເຕືອນຊາວໂກຣິນໂທວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ດຶກວ່ານີ້ອີກແລ້ວ. (ເບິ່ງ 1 ໂກຣິນໂທ 1:26-31.) ພວກເຮົາບໍ່ມີປັນຍາຂອງຕົນເອງ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ຄວາມອ່ອນແອຂອງພວກເຮົາເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນ

ເຂັ້ມແຂງອັບອາຍ. ປັນຍາຂອງພວກເຂົາ (ແລະຂອງພວກເຮົາ) ແມ່ນຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ. ໂປໂລໄດ້ລວມເອົາຕົວເອງໄວ້ໃນເລື່ອງນີ້, ໂດຍສັງເກດວ່າລາວບໍ່ໄດ້ມາທາພວກເຂົາ "ດ້ວຍສະຕິປັນຍາທີ່ສລາດຫຼັກແຫຼມ" (2:1). ປັນຍາຂອງຄົນຕ່າງຊາດ, ປັນຍາຂອງຊາວຍິງ, ປັນຍາຂອງໂປໂລ, ຫຼືປັນຍາຂອງພວກເຮົາເອງ-ມັນບໍ່ສຳຄັນ, ເພາະວ່າບໍ່ມີແຫຼ່ງຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານີ້ສຳລັບປັນຍາທີ່ວັດແທກໄດ້. "ສິ່ງທີ່ຕາບໍ່ເຄີຍເຫັນ, ຫູບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນ, ແລະບໍ່ມີຫົວໃຈຂອງມະນຸດຄິດເຖິງ-ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະກຽມສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ຮັກພຣະອົງ" (1 ໂກຣິນໂທ 2:9). ໂປໂລໄດ້ອ້າງເຖິງເອຊາຢາ 64:4 ໂດຍທາງອ້ອມ, ເຊິ່ງຖືກຂຽນຂຶ້ນໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຊາວຍິງທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງໄດ້ຖືກເນລະເທດໄປບາບີໂລນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍກູ້ແລະນຳປະຊາຊົນກັບບ້ານໃນວິທີທີ່ບໍ່ສາມາດຈົນຕະນາການໄດ້. ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຜ່ານເຢເຣມີຍາວ່າ, "ເພາະເຮົາຮູ້ແຜນການທີ່ເຮົາມີໄວ້ສຳລັບເຈົ້າ ເປັນແຜນການເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຮຸ່ງເຮືອງ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອເປັນອັນຕະຣາຍ ເພື່ອຈະໃຫ້ອະນາຄົດແລະຄວາມຫວັງໃຈແກ່ເຈົ້າ" (ເຢເຣມີຍາ 29:11). ໂປໂລໄດ້ຮັບເອົາຄວາມຈິງຂອງພຣະຄຳພີເດີມນີ້ແລະນຳມາໃຊ້ກັບຊີວິດໃນປະຈຸບັນ. ຄັ້ງນີ້, ເຫດການທີ່ບໍ່ສາມາດຈົນຕະນາການໄດ້ບໍ່ແມ່ນການປົດປ່ອຍຈາກການຖືກເນລະເທດ ແຕ່ເປັນການປົດປ່ອຍຈາກບາບແລະການປົດປ່ອຍເຂົ້າສູ່ຊີວິດ! ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະກຽມຫຍັງໄວ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ຮັກພຣະອົງ? ການໃຫ້ອະພິໄຍ. ຊີວິດໃໝ່. ຄວາມຫວັງມີລັ້ນດອນແລະຄວາມສຸກ-ທັງໝົດຜ່ານທາງໄມ້ກາງແຂນ ແລະການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ. ໃຜຈະຄິດແນວນັ້ນ? ບໍ່ມີໃຜ! ຖ້າຄວາມລອດແລະວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດວຽກນັ້ນຢູ່ເໜືອຈົນຕະນາການຫຼືວິທີຄິດຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະຮູ້ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ແນວໃດ? "ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ພວກເຮົາໂດຍພຣະວິນຍານຍານ" (1 ໂກຣິນໂທ 2:10). ຄຽງຄູ່ກັບພຣະບິດາແລະພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດແມ່ນພຣະເຈົ້າ. ໃນຖານະເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງພຣະຕຣີເອກະນຸພາບ, ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ໄຫວຍກວ່າພຣະບິດາຫຼືພຣະຊຸດ. ພຣະອົງມີອິດທິພົນທັງໝົດ (ມີອິດທິພົນທຸກຢ່າງ) ແລະຮູ້ທຸກຢ່າງ (ຮອບຮູ້ທຸກຢ່າງ) ສະເໝີກັນດັ່ງທີ່ຊົງເປັນ. ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າອົງດຽວ. ບໍ່ມີສິ່ງໃດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຖືກເຊື່ອໄວ້ຈາກພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ. "ພຣະວິນຍານຄົ້ນຫາທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ແມ່ນແຕ່ຄວາມເລິກຊຶ້ງຂອງພຣະເຈົ້າ." ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຫຼາຍຢ່າງກ່ຽວກັບພຣະອົງເອງຜ່ານພຣະຄຳພີ, ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ບອກພວກເຮົາທຸກຢ່າງ. ພຣະເຈົ້າປະທານສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການສຳລັບຊີວິດແລະຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາອາດຈະບໍ່ມີປັນຍາທັງໝົດ, ແຕ່ພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດມີ-ແລະພວກເຮົາສາມາດເພິ່ງພາພຣະອົງເພື່ອຊ່ວຍພວກເຮົາເຂົ້າໃຈ ແລະນຳໃຊ້ຄວາມຈິງຂອງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງເປັນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ພຽງແຫຼ່ງດຽວຂອງພວກເຮົາສຳລັບຄວາມເຂົ້າໃຈເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ມີອຸປະສັກອັນໃດແດ່ທີ່ພວກເຮົາປະເຊີນໃນການຮູ້ຈັກຈິດໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ?

3. 1 ໂກຣິນໂທ 2:12-16

12. ເຮົາທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ຮັບວິນຍານຂອງໂລກ ແຕ່ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານຊຶ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າ ເພື່ອເຮົາທັງຫຼາຍຈະໄດ້ຮູ້ເຖິງສິ່ງຕ່າງໆທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໄຜຕປະທານແກ່ພວກເຮົານັ້ນ 13. ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳຊຶ່ງປັນຍາຂອງມະນຸດສອນໄວ້ ແຕ່ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳຊຶ່ງພຣະວິນຍານໄດ້ຊົງສັ່ງສອນ ຄືເຮົາໄດ້ອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງເລື່ອງຝ່າຍວິນຍານໃຫ້ຄົນທີ່ມີພຣະວິນຍານຟັງ 14. ແຕ່ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທັມມະດາຈະຮັບສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນຂອງພຣະວິນຍານແຫ່ງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າທີ່ຈະເຂົ້າໃຈສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ກໍຕ້ອງອາໄສພຣະວິນຍານ 15. ແຕ່ຜູ້ທີ່ຢູ່ຝ່າຍພຣະວິນຍານກໍສັງເກດຮູ້ສິ່ງສາຣະພັດໄດ້ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜສັງເກດຮູ້ໃຈຜູ້ນັ້ນໄດ້ 16. "ດ້ວຍວ່າຜູ້ໃດໜຶ່ງໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະທັຍຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈຶ່ງຈະສັ່ງສອນພຣະອົງໄດ້" ແຕ່ຝ່າຍເຮົາທັງຫຼາຍກໍມີພຣະທັຍຂອງພຣະຄຣິດ.

ກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະຊຸດຄົ້ນຄວາມຈິງອັນປະເສີດທີ່ພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດປະທານໃຫ້ພວກເຮົາດ້ວຍສະຕິປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບຄຳທີ່ໂປໂລໃຊ້ຊ້າໆໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານີ້: "ຝ່າຍວິນຍານ." ນີ້ແມ່ນຄຳທີ່ນິຍົມໃນວັດທະນະທັມຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ມັນຍາກທີ່ຈະຮູ້ວ່າຄົນເຮົາໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດເມື່ອພວກເຮົາໃຊ້ມັນ. ເຖິງແມ່ນວ່າຄົນທີ່ບໍ່ມີສາສນາກໍຈະເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເປັນຄົນທີ່ນັບຖືສາສນາ, ແຕ່ຂ້ອຍເປັນຄົນທາງວິນຍານຢ່າງເລິກເຊິ່ງ." ມັນໄດ້ກາຍເປັນຄຳສັບທີ່ບໍ່ຈະແຈ້ງ, ແລະຜູ້ຄົນກໍໃຊ້ມັນໄປມາດ້ວຍຄວາມໝາຍໃດກໍຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ເປັນ. ໃນທາງທີ່ດີທີ່ສຸດ, ສິ່ງທີ່ເປັນທາງວິນຍານສາມາດຖືກເບິ່ງວ່າເປັນສິ່ງທີ່ຢູ່ນອກເໜືອຈາກຮ່າງກາຍ, ແຕ່ຂອງໂປໂລ ເຈດຕະນາແມ່ນສະເພາະເຈາະຈົງຫຼາຍກວ່າ. ໃນສະພາບການນີ້, ໂປໂລໄດ້

ໃຊ້ຄຳວ່າ "ຝ່າຍວິນຍານ" ເພື່ອອ້າງອີງເຖິງສິ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ບໍ່ມີຫຍັງໜ້ອຍກວ່ານັ້ນ. ຕາມຄຳແປນີ້, ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ມີພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດເຂົ້າໃຈເຣື່ອງທາງວິນຍານໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼືບໍ່ສາມາດສະແດງປັນຍາໃນບາງດ້ານຂອງຊີວິດ. ຂ່າວປະເສີດຫຼາຍຄົນຮັບເອົາຂ່າວປະເສີດຈົນເຖິງຈຸດນຶ່ງ. ໂປໂລຍອມຮັບວ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອສາມາດຮັບເອົາຄວາມຈິງບາງຢ່າງໄດ້ (ໂຣມ 2:14-16). ແຕ່ວ່າ, ຖ້າບໍ່ມີພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເຂົ້າມີສ່ວນຮ່ວມ, ບໍ່ມີໃຜສາມາດຮັບເອົາຂ່າວປະເສີດແລະ ຄຳສອນໃນພຣະຄຳພີໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງ. ເມື່ອພວກເຮົາມາຫາພຣະຄຣິດໃນການກັບໃຈແລະຄວາມເຊື່ອ, ພຣະອົງຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ລອດ, ແລະໃນເວລານັ້ນ, ພຣະອົງປະທານພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງໃຫ້ພວກເຮົາ. "ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ມີພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດ, ຜູ້ນັ້ນກໍບໍ່ແມ່ນຂອງພຣະອົງ" (ໂຣມ 8:9). ສາຍພົວພັນກັບພຣະຄຣິດແລະ ການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄປຄຽງຄູ່ກັນ! ແຕ່ນັ້ນບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າປັນຍາ ແລະການແຍກແຍະທາງວິນຍານທີ່ມາຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະເຮັດວຽກໂດຍອັດຕະໂນມັດ ແລະເຫັນໄດ້ຊັດເຈນໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ.

ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຈະແຍກແຍະການຊີ້ນຳຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈາກຄວາມມັກສ່ວນຕົວໄດ້ແນວໃດ?

ໂປໂລບອກຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນເອເຟໂຊວ່າ, "ແລະຢ່າເມົາເຫຼົ້າແວງ ຊຶ່ງພາໃຫ້ເສັ້ນຄົນ ແຕ່ຈົ່ງເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານກໍດີກວ່າ." (ເອເຟໂຊ 5:18). ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າພວກເຮົາເປັນຜູ້ເຊື່ອຖືຢູ່ແລ້ວ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ບອກພວກເຮົາ (ຫຼືພວກເຮົາ) ວ່າພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຄຳສັ່ງດັ່ງກ່າວແມ່ນເພື່ອໃຫ້ພຣະວິນຍານສະຖິດຢູ່ພາຍໃນເປັນຜູ້ຄວບຄຸມ ແລະເຕັມເຕັມທຸກມຸມຂອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຈະບໍ່ສະແດງຫາປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ ເວັ້ນເສັ້ນແຕ່ວ່າພວກເຮົາຮັບຮູ້ສິດອຳນາດຂອງພຣະອົງກ່ອນ. ນັ້ນແມ່ນບ່ອນທີ່ປັນຍາເລີ່ມຕົ້ນ. ກະສັດຊາໂລໂມນຂຽນວ່າ: ຄວາມຍຳເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແມ່ນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງປັນຍາ, ແລະຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບອົງບໍລິສຸດແມ່ນຄວາມເຂົ້າໃຈ (ສຸພາສິດ 9:10). ການຖ່ອມຕົວລົງຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, ການກ້າວອອກຈາກບັນລັງຂອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ແລະການປ່ອຍໃຫ້ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງເຮັດວຽກຢູ່ໃນພວກເຮົາເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຢູ່ໃນຖານະທີ່ຈະໄດ້ຍິນປັນຍາຂອງພຣະອົງ. ເມື່ອພວກເຮົາດຳເນີນຊີວິດແບບນັ້ນ, ພວກເຮົາມາຮອດບົດສລຸບຂອງໂປໂລວ່າ: "ພວກເຮົາມີຈິດໃຈຂອງພຣະຄຣິດ" (1 ໂກຣິນໂທ 2:16). ໃນການຍອມຢູ່ໃຕ້ພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ, ພວກເຮົາເຫັນໂລກແລະ ສະຖານະການຂອງພວກເຮົາເອງຈາກທັສນະຂອງພຣະອົງ. ເມື່ອພວກເຮົາເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາກໍເລີ່ມຄິດຕາມທີ່ພຣະຄຣິດຄິດຫຼາຍຂຶ້ນ.

ເຈົ້າຈະອະທິບາຍການມີຈິດໃຈຂອງພຣະຄຣິດແນວໃດ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ຂນະທີ່ປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການດຳເນີນຊີວິດຂອງຄຣິສະຕຽນ, ເຈົ້າຈະໃຊ້ຊີວິດໃນຄວາມຈິງຈາກຂໍ້ພຣະຄຳແນວໃດ? **ຍອມ.** ປະເມີນຊີວິດຂອງເຈົ້າ ແລະພິຈາລະນາວ່າເຈົ້າກຳລັງດຳເນີນຊີວິດໂດຍເພິ່ງພາອາສັຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຫຼືບໍ່.

ກວດສອບ. ຖ້າເຈົ້າກຳລັງປະເຊີນກັບການຕັດສິນໃຈ ແລະຕ້ອງການຄຳແນະນຳ, ໃຫ້ເບິ່ງພຣະຄຳພີ ແລະກວດສອບຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ແກ້ໄຂບັນຫານັ້ນ. ປຸງປທຽບສິ່ງທີ່ພຣະຄຳພີກ່າວກັບຄຳແນະນຳທີ່ໂລກອາດຈະສະເໜີໃຫ້.

ແບ່ງປັນ. ບອກຄົນອື່ນໃນກຸ່ມຂອງເຈົ້າກ່ຽວກັບຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ເຈົ້າ. ໃນຂນະທີ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າປະທານຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ເຈົ້າ, ພຣະອົງອາດຈະປາຖນາໃຫ້ເຈົ້າເປັນທີ່ສົ່ງສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງໄປສູ່ຄົນອື່ນ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA